

Evanjelium na nedeľu 23. týždňa v Cezročnom období (cyklus C) – nasledovať Ježiša

Komentár na nedeľu 23. týždňa v Cezročnom období (cyklus C). „Kto ide za mnou a nenesie svoj kríž, nemôže byť mojím učeníkom.“ Keď milujeme kríž, budeme šťastní a s ním budeme mať vôľu milovať druhých a zdieľať našu nadprirodzenú radosť.

Evanjelium (Lk 14, 25-33)

S Ježišom išli veľké zástupy. Tu sa obrátil a povedal im:

„Ak niekto prichádza ku mne a nemá v nenávisti svojho otca, matku, ženu, deti, bratov, sestry, ba aj svoj život, nemôže byť mojím učeníkom. A kto ide za mnou a nenesie svoj kríž, nemôže byť mojím učeníkom.

Ak niekto z vás chce stavať vežu, či si najprv nesadne a neprepočíta náklad, či má na jej dokončenie? Aby sa mu potom, keď položí základ a nebude ju môcť dostavať, nezačali všetci, čo to uvidia, posmievat': 'Tento človek začal stavať, a nemohol dokončiť.' Alebo keď sa kráľ chystá do boja s iným kráľom, či si najprv nesadne a neporozmýšľa, či sa môže s desiatimi tisícami postaviť proti tomu, ktorý ide proti nemu s dvadsiatimi tisícami? Ak nie, vyšle posolstvo, kým je tamten ešte ďaleko, a prosí o podmienky mieru. Tak ani jeden z vás, ak sa nezriekne

všetkého, čo má, nemôže byť mojím učeníkom.“

Ježiš sa spolu so svojimi učeníkmi vydal na cestu do Jeruzalema a mnohí sa k nim po ceste pridávali. Bolo ľahké nechať sa strhnúť nadšením, ktoré vyvolávali jeho milé slová, jeho srdečné prijatie – najmä voči tým, ktorí to najviac potrebovali – a jeho nákazlivá radosť. Ježiš však nechce, aby sa ktorýkoľvek z jeho nasledovníkov cítil oklamáný. Prídu ťažké chvíle, lebo v Jeruzaleme ich čaká kríž.

Nasledovať Ježiša neznamená pripojiť sa k triumfálnemu sprievodu, ale z lásky prijímať rozhodnutia, ktoré znamenajú odriekanie a utrpenie. Kto Ho chce nasledovať, musí byť oslobodený od pút, ktoré mu bránia disponovať

všetkým svojím časom alebo ktoré mu berú energiu, aby mu pomáhal v diele vykúpenia. Ježiš je príliš jasný, až do tej miery, že jeho slová o odpútaní sa od vlastnej rodiny znejú tvrdo. Neprikazuje Boh milovať, ctiť a poslúchať rodičov? Ako to, že Ježiš používa také silné slová, ktoré sa zdajú byť v rozpore s týmto prikázaním?

Ježiš potrebuje verných nasledovníkov. Ale Majster dobre vie, že je ťažké odolať láske rodičov, priateľov alebo blízkych príbuzných, a že títo, často s dobrým úmyslom, sa môžu nechať viesť viac srdcom ako vierou alebo rozumom. Preto jeho silný jazyk nenecháva priestor na pochybnosti. Svätý Ján Zlatoústý, keď hovoril o rodičoch, vysvetľoval v jednej zo svojich homílií, že Pán „prikazuje poslúchať ich len v tom, čo nie je v rozpore s úctou k Bohu; a vo všetkom ostatnom je svätou vecou preukazovať im všetku česť. Ale keď

požadujú viac, ako je vhodné, nemožno ich poslúchať“. Tento cirkevný Otec poukazuje na to, že Ježiš nenariaďuje nenávidieť rodičov, čo by bolo veľkým zlom, ale hovorí, že „ak chcú, aby si ich miloval viac ako mňa“, potom ich nenávidíš, lebo v takom prípade by stratili seba samých a syna, ktorého si myslia, že milujú, ale ktorému sťažujú odpoveď na milosť. Kristus to povedal – uzatvára Zlatoústý – aby posilnil deti a aby rodičia, ktorí chcú klásť prekážky, boli rozumnejší (*Homílie o evanjeliu svätého Matúša*, 35.).

Verný doktríne evanjelia, *Katechizmus Katolíckej Cirkvi* učí, že „Kristus je stredom celého kresťanského života. Vzťah s Ním má prednosť pred všetkými ostatnými vzťahmi, rodinnými alebo spoločenskými“ (bod 1618). Preto sa Boh obracia na dobré kresťanské rodiny, aby zasial do ich detí lásku k Nemu, k druhým a veľkorysosť, aby

svoje životy sústredili na Krista a našli u svojich rodičov potrebnú podporu na napĺňanie svojho povolania.

Aby vysvetlil túto požiadavku, Ježiš používa dve podobenstvá: podobenstvo o veži, ktorú treba postaviť, a podobenstvo o kráľovi, ktorý ide do vojny. Z oboch vyplýva, že je dôležité nenechať sa uniesť prvým sentimentálnym impulzom, ale dôkladne zvážiť všetko, čo je v stávke, skôr ako prijmemo unáhlené rozhodnutie. Ak ide o spoluprácu s Kristom na diele vykúpenia, nemožno sa odovzdať len napoly, povedať áno, ale bez toho, aby sme sa úplne oslobodili od všetkých pozemských pút. Záver je jasný: „Ani jeden z vás, ak sa nezriekne všetkého, čo má, nemôže byť mojím učeníkom“. Jeho slová sú adresované všetkým, ako tým, ktorí sa nachádzajú v momente rozlišovania svojho osobného povolania, tak aj

tým, ktorí tvoria rodinné alebo sociálne prostredie tých, ktorí prijímajú svoje vlastné životné rozhodnutia.

Skúsenosť svätých vždy vyzýva k slobodnej a veľkorysej odpovedi. „Prijmime bez obáv Božiu vôľu,“ radí svätý Josemaría, „bez váhania sa rozhodnime usporiadať si celý svoj život v súlade s tým, čo nás učí a čo od nás vyžaduje naša viera. Budme si istí, že nájdeme aj boj, utrpenie a bolesť, ale ak skutočne veríme, nikdy sa nebudeme považovať za nešťastných. Aj v trápeniach a osočovaní budeme šťastní; šťastím, ktoré nás vedie milovať druhých, aby aj oni mohli mať podiel na našej nadprirodzenej radosti“ (*Íst s Kristom*, bod 97).

Francisco Varo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/nedela-23-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi-cyklus-c-nasledovat-
jezisa/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/nedela-23-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c-nasledovat-jezisa/) (22.03.2026)